

Vec C-752/22

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dátum podania:

9. december 2022

Vnútroštátny súd:

Korkein hallinto-oikeus

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

2. december 2022

Odvolateľ:

EP

Ďalší účastník konania:

Maahanmuuttovirasto

PRACOVNÝ DOKUMENT

KORKEIN HALLINTO-OIKEUS

Medzitýmne rozhodnutie [omissis]

[omissis]

Predmet konania

Návrh na začatie prejudiciálneho konania predkladaný Súdnemu dvoru Európskej únie podľa článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“)

[omissis]

Predmet konania a skutkový stav relevantný pre rozhodnutie

- 1 Odvolateľ je štátny príslušník Ruskej federácie a predložil cestovný pas Ruskej federácie platný do 26. decembra 2024. Odvolateľ je držiteľom povolenia na dlhodobý pobyt v EÚ, ktoré mu Estónsko vystavilo na obdobie od 12. júla 2019 do 12. júla 2024.
- 2 Odvolateľ bol už 9. februára 2017 vyhostený z Fínska do Estónska. V tom čase mu bol uložený zákaz vstupu do Fínska na obdobie od 8. februára 2017 do 7. februára 2019. Odvolateľ bol potom opakovane 16. marca 2017 a znova 26. novembra 2018 vyhostený z Fínska do Estónska; v tejto súvislosti mu bol vo Fínsku uložený dvojročný zákaz vstupu na obdobie od 27. novembra 2018 do 27. novembra 2020. V dobe pred začatím prejednávanej veci bol odvolateľ 8. júla 2019 opätovne vyhostený z Fínska do Estónska a bol mu uložený štvorročný zákaz vstupu do Fínska na obdobie od 8. júla 2019 do 8. júla 2023. Odvolateľ bol 16. novembra 2019 znova zastihnutý vo Fínsku.
- 3 Vo Fínsku boli odvolateľovi za dva delikty podľa zákona o cudzincoch uložené peňažné tresty¹, za ťažký stupeň opitosti v doprave a za vedenie motorového vozidla bez vodičského oprávnenia mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 80 dní a bol mu uložený aj peňažný trest za porušenie zákazu vstupu. Okrem toho bol odvolateľ podozrivý, že sa dopustil závažnej krádeže, porušenia zákazu vstupu, falšovania, že v dvoch prípadoch uviedol falošné meno, dvakrát jazdil bez vodičského oprávnenia a v ťažkom stupni opitosti².
- 4 Na svojom výsluchu 18. novembra 2019, ktorý sa týkal prejednávaneho vyhostenia, odvolateľ vyhlásil, že nesúhlasí so svojím vyhostením do Ruskej federácie. Naopak, proti vyhosteniu do krajiny, v ktorej má pobyt, do Estónska,

¹ [omissis]

² [omissis]

nemal námietky. Odvolateľ uviedol, že vo Fínsku prechodne býva a že vo Fínsku pracuje v dvoch podnikoch. Podľa jeho výpovede nemá odvolateľ vo Fínsku žiadne iné väzby. Odvolateľ uviedol, že jeho maloleté dieťa žije u jeho bývalej partnerky v Estónsku.

- 5 Maahanmuuttovirasto (Imigračný úrad, Fínsko) rozhodnutím z 19. novembra 2019, ktoré je predmetom sporu, vyhostil odvolateľa do jeho vlasti, do Ruskej federácie, okrem iného s odôvodnením, že odvolateľ je hrozbou pre verejný poriadok a verejnú bezpečnosť. Maahanmuuttovirasto uložil odvolateľovi zákaz vstupu, ktorý sa týkal celého schengenského priestoru, na obdobie štyri roky od okamihu jeho odchodu zo schengenského priestoru. Podľa rozhodnutia Maahanmuuttovirasto odvolateľ nepredložil žiadny dôkaz o svojich rodinných väzbách v Estónsku. Nie je držiteľom povolenia na pobyt, ktoré ho oprávňuje pracovať vo Fínsku.
- 6 Maahanmuuttovirasto uskutočnil v ten istý deň konzultácie s Estónskom týkajúce sa možného odňatia povolenia na pobyt. Estónsko 9. decembra 2019 oznámilo, že povolenie odvolateľa na pobyt nebude zrušené. Maahanmuuttovirasto zmenil 9. decembra 2019 zákaz vstupu odvolateľa v tom zmysle, že sa týka iba Fínska. Odvolateľ bol 24. marca 2020 odsunutý do Ruskej federácie. Potom, ako zase pricestoval do Fínska, bol 8. augusta 2020 a 16. novembra 2020 vyhostený do Estónska.
- 7 Helsingin hallinto-oikeus (Správny súd Helsinki, Fínsko) zamietol napadnutým rozhodnutím sťažnosť odvolateľa proti rozhodnutiu Maahanmuuttovirasto z 19. novembra 2019.
- 8 Odvolateľ žiadal na Korkein hallinto-oikeus (Najvyšší správny súd, Fínsko), aby povolil opravný prostriedok a vo svojej sťažnosti požadoval, aby Korkein hallinto-oikeus zrušil rozhodnutie Hallinto-oikeus a vrátil vec na opätovné rozhodnutie Maahanmuuttovirasto.

Hlavné tvrdenia účastníkov konania

- 9 Vo svojej sťažnosti na Korkein hallinto-oikeus odvolateľ uvádza, že predtým bol trikrát vyhostený z Fínska do Estónska, kde býval takmer celý svoj život a kde mu bolo udelené povolenie na pobyt osoby s dlhodobým pobytom – EÚ. V Estónsku má družku, maloleté dieťa a zamestnanie. Jeho vyhostenie do krajiny, ktorej je štátnym príslušníkom, do Ruskej federácie, a zákaz vstupu do celého schengenského priestoru narušili udržiavanie väzieb v Estónsku, o ktorých informoval. Ku krajine, ktorej je štátnym príslušníkom, nemá žiadne väzby. Odvolateľ nesúhlasil s vyhostením do krajiny, ktorej má štátnu príslušnosť, a odmietol uloženie zákazu vstupu do celého schengenského priestoru. Uvedený zákaz mu zabránil v návrate do Estónska. Rozhodnutie Maahanmuuttovirasto bolo od začiatku chybné. Chyba nebola odstránená tým, že Maahanmuuttovirasto zmenil 9. decembra 2019 zákaz vstupu v tom zmysle, že sa týka iba Fínska.

- 10 Maahanmuuttovirasto uviedol na Korkein hallinto-oikeus, že väzby odvolateľa k Estónsku, o ktorých v rôznych častiach konania uviedol protichodné informácie, neboli posúdené na základe smernice o právnom postavení štátnych príslušníkov tretích krajín, ktoré sú osobami s dlhodobým pobytom (2003/109/ES), pretože smernica v tomto prípade nebola uplatnená. Podľa článku 3 smernice sa predmetná smernica vzťahuje na štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa oprávnenne zdržiavajú na území členského štátu. Legálny pobyt nie je v smernici samostatne vymedzený. Ak je pobyt štátneho príslušníka tretej krajiny vo Fínsku v zmysle tejto smernice nelegálny, pre návrat takej osoby platí smernica o spoločných normách a postupoch členských štátov na účely návratu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnenne zdržiavajú na ich území (2008/115/ES, smernica o návrate). Pobyt odvolateľa vo Fínsku nemožno považovať za zákonný, pretože v čase jeho príchodu do Fínska preňho platil zákaz vstupu. Odvolateľ vedel o tom, že jeho pobyt vo Fínsku nebol zákonný a že nespĺňa podmienky pre vstup a pobyt. Okrem toho, odvolateľ vo Fínsku nepožiadaval o žiadne povolenie na pobyt po tom, ako do Fínska prišiel s povolením na pobyt osoby s dlhodobým pobytom – EÚ, ktoré vydal iný členský štát.
- 11 Maahanmuuttovirasto sa domnieva, že podľa článku 22 ods. 3 týkajúceho sa právneho postavenia štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sú osobami s dlhodobým pobytom, druhý členský štát, v tomto prípade Fínsko, môže prijať rozhodnutie o odsune štátneho príslušníka tretej krajiny z územia Únie, v súlade a so zárukami stanovenými v článku 12 iba zo závažných dôvodov. Vo vládnom návrhu zákona (HE 94/2006 vp³), ktorý sa týkal transpozície smernice, sa konštatuje, že dôvod na vyhostenie podľa § 149 ods. 1 zákona o cudzincoch sa uplatní aj v prípade osôb s dlhodobým pobytom, ktoré prišli do Fínska, ale vo Fínsku ešte nezískali žiadne povolenie na dlhodobý pobyt pre štátnych príslušníkov tretích krajín. Ustanovenie § 149 ods. 4, ktoré bolo do zákona o cudzincoch doplnené na základe smernice, platí iba pre vyhostenie cudzincov, ktorým Fínsko vydalo povolenie na dlhodobý pobyt. Ani v legislatívnych materiáloch nie je zaujaté stanovisko k vyhosteniu štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý má v inom členskom štáte povolenie na dlhodobý pobyt. Maahanmuuttovirasto sa domnieva, že vyhostenie osôb, ktoré majú povolenie na dlhodobý pobyt, nebolo pri vnútroštátnej transpozícii smernice dostatočne zohľadnené a v prípade zákona o cudzincoch je potrebný výklad.
- 12 Maahanmuuttovirasto okrem toho uviedol, že podľa smernice o návrate sa návrat uskutoční do krajiny pôvodu alebo do inej tretej krajiny. Proti štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý sa zdržiava nezákonne a má povolenie na pobyt, ktoré vydal iný členský štát, sa rozhodnutie o návrate vydá v prípade, že osoba nespĺní povinnosť odísť na územie členského štátu, ktorý vydal povolenie na pobyt, alebo keď sa okamžitý odchod štátneho príslušníka tretej krajiny požaduje z dôvodu verejného poriadku a verejnej bezpečnosti. Vzhľadom na to, že odvolateľ ohrozil verejný poriadok a verejnú bezpečnosť, muselo voči nemu byť

³ [omissis]

vydané rozhodnutie o návrate. Rozhodnutie o návrate možno vydať iba v súvislosti s treťou krajinou, nemôže sa týkať členského štátu.

Vnútroštátne právo

- 13 Podľa § 11 (121/2018) ods. 1 zákona o cudzincoch (301/2004)⁴ je podmienkou vstupu cudzinca okrem iného to, že voči nemu neexistuje zákaz vstupu podľa odseku 1 bodu 4 a že ho na základe odseku 1 bodu 5 nemožno považovať za hrozbu pre verejný poriadok a verejnú bezpečnosť.
- 14 Podľa § 148 ods. 1 zákona o cudzincoch možno cudzinca vyhostiť okrem iného vtedy, keď podľa bodu 1 (1214/2013) tohto odseku nespĺňa podmienky vstupu stanovené v § 11 ods. 1 tohto zákona, alebo keď mu bol podľa bodu 8 uložený trest odňatia slobody alebo na základe iného relevantného dôvodu existuje podozrenie, že spácha trestný čin, za ktorý vo Fínsku hrozí trest odňatia slobody, alebo že opakovane spácha trestné činy.
- 15 Podľa § 148 ods. 2 zákona o cudzincoch možno cudzinca, ktorý pricestoval bez povolenia na pobyt, vyhostiť aj v prípade, keď by na jeho pobyt vo Fínsku bolo potrebné vízum alebo povolenie na pobyt, o ktoré nepožiadal, alebo mu neboli vydané.
- 16 Podľa § 149 (565/2019) ods. 4 zákona o cudzincoch cudzinec, ktorému bolo vo Fínsku udelené povolenie na pobyt osoby s dlhodobým pobytom – EÚ, môže byť vyhostený iba v prípade, keď predstavuje priamu a dostatočne vážnu hrozbu pre verejný poriadok alebo verejnú bezpečnosť.
- 17 Podľa § 149b (1214/2013) zákona o cudzincoch sa štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý sa v krajine zdržiava nezákonne alebo jeho žiadosť o vydanie povolenia na pobyt bola zamietnutá, a ktorý je držiteľom platného povolenia na pobyt, ktorý vydal iný členský štát Európskej únie, alebo iného povolenia na pobyt, uloží povinnosť, aby bezodkladne odišiel na územie tohto iného členského štátu. Keď štátny príslušník tretej krajiny nesplní túto povinnosť, alebo ak sa jeho okamžitý odchod požaduje z dôvodu verejného poriadku alebo verejnej bezpečnosti, nariadi sa jeho odsun.
- 18 Podľa § 146a (1214/2013) zákona o cudzincoch označuje výraz „návrat“ proces odsunu, počas ktorého štátny príslušník tretej krajiny, ktorému bol odopretý vstup, alebo sa rozhodlo o jeho odsune alebo vyhostení, odcestuje buď sám, alebo je vyhostený: 1. do krajiny pôvodu; 2. do tranzitnej krajiny podľa dohody o readmisii alebo inej dohody medzi Úniou alebo Fínskom a treťou krajinou; 3. do inej tretej krajiny, do ktorej sa štátny príslušník tretej krajiny, o ktorého ide, dobrovoľne rozhodne vrátiť, alebo v ktorej bude prijatý.

⁴ [omissis]

Relevantné predpisy práva Únie

Smernica Rady o právnom postavení štátnych príslušníkov tretích krajín, ktoré sú osobami s dlhodobým pobytom (2003/109/ES) [v znení zmenenom smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2011/51/EÚ z 1[1]. mája 2011, ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 2003/109/ES na účely rozšírenia jej pôsobnosti na osoby požívajúce medzinárodnú ochranu]⁵

- 19 Podľa článku 1 písm. a) smernica upravuje podmienky na priznanie a odňatie postavenia osoby s dlhodobým pobytom, ktorý udeľuje členský štát s ohľadom na štátnych príslušníkov tretích krajín, oprávnene sa zdržiavajúcich na jeho území, ako aj k tomu sa vzťahujúce práva. Podľa písmena b) tohto článku smernica upravuje podmienky na pobyt v členských štátoch, iných ako je ten štát, ktorý priznal postavenie osoby s dlhodobým pobytom štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí požívajú toto postavenie.
- 20 Podľa článku 2 písm. c) výraz „prvý členský štát“ znamená členský štát, ktorý po prvýkrát priznal postavenie osoby s dlhodobým pobytom štátnemu príslušníkovi tretej krajiny. Podľa písm. d) toho istého článku výraz „druhý členský štát“ znamená akýkoľvek členský štát, iný ako ten, ktorý po prvýkrát priznal postavenie osoby s dlhodobým pobytom štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, a v ktorom táto osoba s dlhodobým pobytom vykonáva svoje právo na pobyt.
- 21 Podľa článku 3 ods. 1 sa smernica vzťahuje na štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa oprávnene zdržiavajú na území členského štátu
- 22 Podľa článku 12 ods. 1 smernice členské štáty môžu rozhodnúť o vyhostení osoby s dlhodobým pobytom, len ak predstavuje skutočnú a dostatočne vážnu hrozbu pre verejný poriadok alebo bezpečnosť štátu.
- 23 Podľa článku 12 ods. 3 smernice pred prijatím rozhodnutia o vyhostení osoby s dlhodobým pobytom, členský štát zohľadní tieto faktory:
 - a) dĺžku pobytu na jeho území;
 - b) vek príslušnej osoby;
 - c) dôsledky pre príslušnú osobu a rodinných príslušníkov;
 - d) spojenie s krajinou pôvodu, alebo stratu spojenia s krajinou pôvodu.
- 24 Podľa článku 14 ods. 1 smernice osoba s dlhodobým pobytom získa právo na pobyt na území iného členského štátu, ako je ten, ktorý jej priznal postavenie osoby s dlhodobým pobytom na obdobie presahujúce tri mesiace za predpokladu, že sú splnené podmienky ustanovené v tejto kapitole.

⁵ [omissis]

- 25 Podľa článku 15 ods. 1 smernice osoba s dlhodobým pobytom je povinná čo najskôr a najneskôr do troch mesiacov po vstupe na územie členského štátu požiadať príslušné orgány tohto členského štátu o povolenie na pobyt.
- 26 Podľa článku 22 ods. 1 smernice, kým štátny príslušník tretej krajiny nezískal postavenie osoby s dlhodobým pobytom, môže druhý členský štát rozhodnúť o odmietnutí obnovenia alebo o odňatí povolenia na pobyt a môže uložiť dotknutej osobe a jej rodinným príslušníkom, v súlade s postupmi ustanovenými vnútroštátnym právom, vrátane postupov týkajúcich sa odsunu, opustiť jeho územie v týchto prípadoch:
- a) na základe verejného poriadku alebo bezpečnosti štátu, ako je vymedzené v článku 17;
 - b) keď sa ďalej neplnia podmienky ustanovené v článkoch 14, 15 a 16;
 - c) keď sa štátny príslušník tretej krajiny nezdržiava oprávnene v príslušnom členskom štáte.
- 27 Podľa článku 22 ods. 2, ak druhý členský štát prijme jedno z opatrení uvedených v odseku 1, prvý členský štát je povinný bezodkladne prijať späť bez formálnych postupov osobu s dlhodobým pobytom a jej rodinných príslušníkov. Druhý členský štát oznámi prvému členskému štátu svoje rozhodnutie.
- 28 Podľa článku 22 ods. 3 smernice, kým štátny príslušník tretej krajiny nezískal postavenie osoby s dlhodobým pobytom a bez toho, aby tým bola dotknutá povinnosť readmisie uvedená v odseku 2, druhý členský štát môže prijať rozhodnutie o odsune štátneho príslušníka tretej krajiny z územia Únie, v súlade a so zárukami ustanovenými v článku 12 zo závažných dôvodov, ktoré sa týkajú verejného poriadku alebo bezpečnosti štátu. V takýchto prípadoch, pri prijímaní uvedeného rozhodnutia, je druhý členský štát povinný sa poradiť s prvým členským štátom. Ak druhý členský štát prijme rozhodnutie o odsune dotknutého štátneho príslušníka tretej krajiny, je povinný prijať primerané opatrenia na jeho účinné vykonanie. V takýchto prípadoch poskytne druhý členský štát prvému členskému štátu príslušné informácie s ohľadom na vykonanie rozhodnutia o odsune.
- 29 Podľa článku 26 ods. 1 smernice členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia na dosiahnutie súladu s touto smernicou najneskôr do 23. januára 2006.

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/115/ES zo 16. decembra 2008 o spoločných normách a postupoch členských štátov na účely návratu štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na ich území (smernica 2008/115/ES, smernica o návrate)⁶

- 30 Podľa článku 2 ods. 1 sa táto smernica uplatňuje na štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na území členského štátu.
- 31 Podľa článku 3 bodu 2 smernice 2008/115/ES výraz „nelegálny pobyt“ označuje prítomnosť štátneho príslušníka tretej krajiny na území členského štátu, pričom táto osoba nespĺňa alebo prestala spĺňať podmienky vstupu ustanovené v článku 5 Kódexu schengenských hraníc alebo iné podmienky vstupu alebo pobytu v uvedenom členskom štáte.
- 32 Podľa článku 3 bodu 3 „návrat“ je proces vrátenia sa štátneho príslušníka tretej krajiny – bez ohľadu na to, či ide o dobrovoľné splnenie povinnosti návratu alebo nútený návrat – do: jeho krajiny pôvodu, alebo krajiny tranzitu v súlade s dvojstrannými dohodami o readmisii alebo dohodami Spoločenstva o readmisii či inými dojednaniami, alebo inej tretej krajiny, do ktorej sa štátny príslušník tretej krajiny dobrovoľne rozhodne vrátiť a ktorá ho prijme.
- 33 Podľa článku 3 bodu 4 smernice „rozhodnutie o návrate“ je správne alebo súdne rozhodnutie, alebo akt, ktorým sa ustanovuje alebo vyhlasuje, že štátny príslušník tretej krajiny sa zdržiava na území neoprávnene, a ktorým sa ukladá alebo ustanovuje povinnosť návratu.
- 34 Podľa článku 6 ods. 1 smernice členské štáty vydajú rozhodnutie o návrate každého štátneho príslušníka tretej krajiny, ktorý sa neoprávnene zdržiava na ich území, bez toho, aby boli dotknuté výnimky uvedené v odsekoch 2 až 5. Podľa odseku 2 tohto článku sa od štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na území členského štátu a majú platné povolenie na pobyt alebo iné oprávnenie udeľujúce právo na pobyt, ktoré vydal iný členský štát, vyžaduje, aby bezodkladne odišli na územie tohto iného členského štátu. Ak dotknutý štátny príslušník tretej krajiny túto požiadavku nedodrží alebo ak sa z dôvodu verejného poriadku alebo národnej bezpečnosti požaduje jeho bezodkladný odchod, uplatňuje sa odsek 1.
- 35 Z článku 7 ods. 4 smernice vyplýva, že ak existuje riziko úteku alebo ak žiadosť o legálny pobyt bola zamietnutá ako zjavne neodôvodnená alebo podvodná, alebo ak dotknutá osoba predstavuje riziko pre verejný poriadok, verejnú bezpečnosť alebo národnú bezpečnosť, členské štáty môžu upustiť od poskytnutia lehoty na dobrovoľný odchod alebo môžu poskytnúť lehotu kratšiu ako sedem dní.

⁶ [omissis]

Význam prejudiciálneho rozhodnutia

- 36 Predmetom konania, ktoré sa začalo na Korkein hallinto-oikeus, je otázka, či Maahanmuuttovirasto v súlade s postupom, ktorý je upravený v smernici o návrate, bol oprávnený odvolateľa vyhostiť do Ruskej federácie a uložiť mu zákaz vstupu platný v celom schengenskom priestore, namiesto toho, aby postupoval tak, ako je v smernici stanovené v súvislosti s právnym postavením štátnych príslušníkov tretích krajín, ktoré sú osobami s dlhodobým pobytom.
- 37 Je nesporné, že odvolateľ je držiteľom dlhodobého povolenia na pobyt pre štátnych príslušníkov tretích krajín, ktoré vystavilo Estónsko, a že vo Fínsku nepožiadal o povolenie na pobyt.
- 38 Ďalej je nesporné, že na základe vnútroštátnych zákazov vstupu, ktoré mu predtým boli uložené a týkajú sa Fínska, odvolateľ pri svojom vstupe do Fínska nespĺňal podmienku vstupu podľa § 11 ods. 1 bodu 4 zákona o cudzincoch.
- 39 Ďalej bolo preukázané, že odvolateľ z dôvodu ohrozenia verejného poriadku a verejnej bezpečnosti pri svojom príchode do Fínska nespĺňal podmienku vstupu podľa § 11 ods. 1 bodu 5 zákona o cudzincoch.
- 40 Maahanmuuttovirasto sa domnieva, že pobyt odvolateľa vo Fínsku bol nelegálny, a preto sa pri jeho návrate použilo konanie podľa smernice o návrate, a nie konanie podľa článku 22 ods. 3 a článku 12 smernice o právnom postavení štátnych príslušníkov tretích krajín, ktoré sú osobami s dlhodobým pobytom. Keďže bol odvolateľ považovaný za hrozbu pre verejný poriadok a verejnú bezpečnosť, bol bez ohľadu na povolenie na dlhodobý pobyt pre štátnych príslušníkov tretích krajín, ktoré mu vydalo Estónsko, vyhostený z Európskej únie do krajiny svojej štátnej príslušnosti.
- 41 Predmetom konania je posúdiť otázku, či v situácii, keď bol pobyt odvolateľa vo Fínsku nelegálny, treba na vyhostenie odvolateľa z Európskej únie z dôvodu povolenia na pobyt, ktoré vydalo Estónsko, uplatniť zvýšenú ochranu proti vyhosteniu podľa smernice o právnom postavení štátnych príslušníkov tretích krajín, ktoré sú osobami s dlhodobým pobytom.
- 42 Podľa článku 3 ods. 1 smernice o právnom postavení štátnych príslušníkov tretích krajín, ktoré sú osobami s dlhodobým pobytom, sa smernica vzťahuje na štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa oprávnené zdržiavajú na území členského štátu. V smernici sú stanovené jednak podmienky na poskytnutie a odňatie tohto právneho postavenia a práva s týmto postavením spojené, a na druhej strane podmienky pobytu osôb, ktorým bolo priznané toto postavenie, v iných členských štátoch ako v tom, ktorý im priznal právne postavenie štátnych príslušníkov tretích krajín, ktoré sú osobami s dlhodobým pobytom. Kapitola II smernice sa týka právneho postavenia osoby s dlhodobým pobytom v prvom členskom štáte a kapitola III pobytu v iných členských štátoch. Podľa článku 22 ods. 1 písm. c), ktorý patrí do kapitoly III smernice, môže druhý členský štát osobu, ktorá v prvom členskom štáte získala postavenie osoby s dlhodobým pobytom, odsunúť, keď sa

nezdržiava oprávnenie v druhom členskom štáte. Podľa článku 22 ods. 3 môže druhý členský štát v určitých prípadoch prijať rozhodnutie o odsune štátneho príslušníka tretej krajiny z územia Únie, v súlade a so zárukami ustanovenými v článku 12.

- 43 Z ustanovení smernice nemožno jednoznačne odvodiť, ako treba v predmetnej situácii vykladať článok 3 ods. 1 smernice. Na jednej strane je pobyt odvolateľa v Estónsku zákonný a na základe povolenia na dlhodobý pobyt pre štátnych príslušníkov tretích krajín, ktoré mu Estónsko vydalo, má určité, v smernici podrobnejšie stanovené práva, okrem iného zvýšenú ochranu proti vyhosteniu a za určitých podmienok právo zdržiavať sa v iných členských štátoch. Na druhej strane, odvolateľ vo Fínsku nepožiadaval o žiadne povolenie na pobyt podľa tejto smernice a z dôvodu predmetného zákazu vstupu, ktorý mu bol uložený vo Fínsku, nesplnil podmienku pre vstup, a preto bol jeho pobyt vo Fínsku nelegálny.
- 44 Pre prípad, že vyhostenie odvolateľa treba posúdiť podľa smernice o právnom postavení štátnych príslušníkov tretích krajín, ktoré sú osobami s dlhodobým pobytom, Korkein hallinto-oikeus k vnútroštátnej transpozícii smernice uvádza toto.
- 45 Právne a správne predpisy potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou mali byť uvedené do účinnosti najneskôr 23. januára 2006. Ustanovenie § 149 ods. 4 zákona o cudzincoch sa podľa svojho znenia týka iba cudzincov, ktorým bolo vo Fínsku vydané povolenie na dlhodobý pobyt pre štátnych príslušníkov tretích krajín. Zákon o cudzincoch nestanovuje žiadne osobitné konanie podľa článku 22 ods. 3 smernice o právnom postavení štátnych príslušníkov tretích krajín, ktoré sú osobami s dlhodobým pobytom, podľa ktorého by štátny príslušník tretej krajiny, ktorému iný členský štát udelil dlhodobé povolenie na pobyt pre štátneho príslušníka tretej krajiny, bol Fínskom odsunutý z Európskej únie.
- 46 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora Európskej únie sa vo všetkých prípadoch, keď sa ustanovenia smernice zdajú byť z hľadiska ich obsahu bezpodmienečné a dostatočne presné, môžu jednotlivci na ne odvolávať voči štátu na vnútroštátnych súdoch, ak tento štát neprebral v stanovenej lehote smernicu do vnútroštátneho práva alebo ak ju prebral nesprávne.
- 47 Korkein hallinto-oikeus si okrem toho kladie otázku, či sú článok 12 ods. 1 a 3 a článok 22 ods. 3 uvedenej smernice z hľadiska ich obsahu bezpodmienečné a dostatočne presné, aby sa na ne štátny príslušník tretej krajiny mohol odvolávať voči členskému štátu.
- 48 Korkein hallinto-oikeus poskytol odvolateľovi a Maahanmuuttovirasto príležitosť vyjadriť sa k návrhu rozhodnutia o predložení návrhu na začatie prejudiciálneho konania.

Uznesenie Korkein hallinto-oikeus

- 49 Korkein hallinto-oikeus rozhodol prerušiť konanie a Súdnemu dvoru podľa článku 267 ZFEÚ predložiť návrh na začatie prejudiciálneho konania. Návrh na začatie prejudiciálneho konania je potrebný na rozhodnutie v konaní, v ktorom Korkein hallinto-oikeus rozhoduje.

Prejudiciálne otázky

1. Uplatňuje sa na vyhostenie osoby z územia Európskej únie, ktorá počas platnosti jej uloženého zákazu vstupu pricestuje na územie členského štátu, a ktorej pobyt bol teda v tomto členskom štáte podľa vnútroštátneho práva nelegálny, a ktorá v tomto členskom štáte nepožiadala o povolenie na pobyt, smernica 2003/109/ES o právnom postavení štátnych príslušníkov tretích krajín, ktoré sú osobami s dlhodobým pobytom, pokiaľ tejto osobe bolo v inom členskom štáte udelené povolenie na dlhodobý pobyt pre štátneho príslušníka tretej krajiny?

Ak na prvú otázku treba odpovedať kladne:

2. Sú článok 12 ods. 1 a 3 a článok 22 ods. 3 smernice 2003/109/ES o právnom postavení štátnych príslušníkov tretích krajín, ktoré sú osobami s dlhodobým pobytom, z hľadiska svojho obsahu bezpodmienečné a dostatočne presné, aby sa na ne štátny príslušník tretej krajiny mohol odvolávať voči členskému štátu?

[omissis]